чиме да употрѣбѧт вреде, вмѣсто враг, вѣзк. ама не толкоз сполучливо; то в на водѧт то дума та щета, новто сѣрбит в употрѣбѧват в' такъв случай, що щета има и у нас сѫ такво употрѣбение.

Вреден, дна, дно, — н (чѣт) 1. достоин. Скѧ-тас сѣхра, вреднае сѣгрува сѣ парит В) м. р. 519. Сухи бѫрва вредна среща. посл. Мѫдта и сѣгория чудесна и най вредна за дишане. х. I 175 (сѣгрува да сѣ грочете) 2) способен, надарен, възможен, може да направи това нещо: Не е вреден от во-да да извади м. 30. Аз сум вреден тебе да откѫсна м. 38. Не би вреден ни надарен. 72. Аз сум вреден Марко чив да хвѣтам. М. 143. Ако е вреден говори да чини м. 571. Народ непросвѣтен бива вреден за нищо. Не вреди ни за една работа м. 9) като експерт на конаци, харем, добѫр, свѫршен, Марко вреден конак. Д. 36. Сѫ-ща са в' такви писатели вреден и не вреден. Значението вреден и не вреден, ама, не е право. вреден, вреден, вреден.

Вредо(в)ен, на, о, — н (чѣт) който то вреда. в. вреден.

Вреден, а, о — н (чѣт) Кой то вреда, който може да то вреди.

Вредом (сѣ грѧдѫ т. в. сѣд. грѧдом) на вѣзду, на всякаде: полето е ~~своевено~~ отворено за да чеде свободно вредом, пл. 31. в, то или като фини не са чуе, редом.

Вреждам, гл. д. оставѧм, пущам, вка-рувам, поставѧм нѣкого ~~бр~~ да мине напред, да влѣзе и той в редѣт.

Вреждувам, гл. ср. вт. вреди, сѣгрувам ка-ква, нѣмат цена, заслувам, достоин сѣм.

Вреждавам сѫщото с' вреждувам. тия книги не вреждѧт нито тепрь да сѣ давѧт за тъв, тъ вся неходни. Не вреждавам работа сѣ вреждавам чини да сѣ пишат. Д. Д. 1873. р. 189. тия вреждаваш и за тъ вече. Н. Д. 1873 р. 213 при писатели и какъв ли е то верно тъ ви тръдѣ глаголи сѣ подъркаш. Чакто в' тълковане то тъ ама и в' употрѣбението а че и в' правописанието.

Вреде́н, а, о, — н (чѣт) от вре́ждам

Вреде́ш, ма, гл. свр. от вре́ждам.

Вреде́ш, ~~ма~~ гл. д. от повреждам, чудѧ и като безлично не вреди, непримоси вреда ще са, като нѣма зарар. ~~б~~ тръчи нѣвам чл. не ма вреди.

Вредо́вен, вна, о, — н (чѣт) в. вреден

Вре́дѧ, ~~ме~~ гл. ср. сѣгрувам, ~~ни~~ нѣмам цена. и отрицателно не ~~сѣгрува~~ вреди, не сѣгрува нищо. не заслувам, не ми вреди не ми вреди да нищо, не ми сѣ чуда

Вреде́не (сѣ) от повреждам.

Вреждане (сѣ) от вреждам

Вреждам сѫ гл. въз, от вреждам, нѣмога да сѣ вредѧ, да мина и аз напредѣт. Как са вредѧ той сѣ толкова имот той чдва сила вредѧ да научи вен-чко. Л. Д. 1870. р. 120. после и други игрѧ-ни сѣ вреждат да игрѧт. 7. 80.

инв. № 798